

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. Дупница, 10.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, V-ТИ СЪСТАВ ГО, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мирослав Р. Саневски

при участието на секретаря Румяна М. Агонцева
като разгледа докладваното от Мирослав Р. Саневски Гражданско дело № 20221510102004 по описа за 2022 година

Н. И. Г., ЕГН: *****, с адрес: **, е предявил срещу **Община Сапарева баня**, с адрес: гр. Сапарева баня, ул. „Германея“ № 1, представлявана от Кмета Калин Гелев, обективно съединени иски с правно основание чл.49, вр. с чл. 45 и чл. 52 от ЗЗД.

Ищецът твърди, че на 03.02.2022г., около 12.15 часа, излизайки от дома си, вървял по тротоара на ул. „Здравец“, в посока центъра на село Овчарци. Придвижвал се бавно, понеже бил навалил сняг и не бил почистен нито тротоарът, нито пътното платно. Нещо повече: под прясната снежна покривка било заледено, вследствие непочистени улици и тротоари от предходния снеговалеж. В края на улицата, в близост до кръстовището ѝ с ул. „Липа“, на тротоара имало паркиран автомобил, поради което се наложило ищецът да слезе на платното за движение на МПС. Тръгвайки по улицата, се подхлъзнал и паднал на земята. При удара изпитал силна болка и разбрал, че си е счупил крака. Не смеел да се движи и да помръдне.

В близост до мястото, където паднал, се намирали М. П. и Р. П., които му се притекли на помощ. Те повикали Г. Г., който дошъл с високопроходимия си автомобил, тримата качили ищеца в колата и Г. го закарал в МБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕООД в гр. Дупница, където лекарите му направили рентгенографско изследване. Понеже преценили, че счупването е сериозно и следва да се извърши оперативно лечение, ищецът бил закаран с линейка в Клиника ортопедия и травматология при УМБАЛ „Света Анна“ АД, гр. София. Там бил приет, като след направените му допълнителни прегледи и изследвания, била поставена окончателна диагноза: „Фрактура крурис син. РСМ S82.70 Множествени счупвания на подбедрицата, закрито“.

На следващият ден ищецът бил опериран, като фрактурата била репонирана и

фиксирана с поставена заключваща плака и винтове. Отделно от това, след почистване на канала на костта, бил поставен UTN 340 мм., под рентгенов контрол. От болницата ищецът бил изписан на 09.02.2022 год., като след това многократно се налагало да ходи на контролни прегледи и превръзки на оперативната рана.

В резултат на злополуката ищецът продължително време търпял болки и страдания. Около два месеца бил на легло. Едва след това започнал да се движи по малко, като за целта използвал патерици, а в последствие-бастун. И към момента изпитва болки при стъпването. От датата на увреждането до 19.09.2022 год., бил в отпуск за временна неработоспособност, като му били издадени общо осем болнични листа за период от общо 229 дни. Хигиенните му нужди били нарушени и трябвало да разчита на помощта на член от семейството си, търпял големи неудобства и дискомфорт. Към настоящия момент болките, които изпитва, са с по-слаб интензитет, но при промени в атмосферните условия, продължително стоене и ходене, се засилват и учестяват. Освен неимуществените вреди, ищецът претърпял и значителни имуществени вреди във връзка с извършеното му оперативно лечение и заплатените лекарства и медицински консумативи, възлизащи на стойност от 4188.60 лв.

Претърпените от ищеца болки и страдания от падането, причинило му сериозни травматични увреждания, се явява пряка и непосредствена последица от противоправно бездействие както на лицата, на които дейността е била възложена пряко, така и на органи и служители на Община Сапарева баня, отговарящи за контрол на възложената дейност по снегопочистването, поради което ищецът иска съда да постанови решение, с което да осъди ответната община да му заплати сумата от 24 188.61 лв., представляващи обезщетение за вреди от неопозволено увреждане, в следствие на претърпяно травматично увреждане на 03.02.2022 год., изразяващо се във „Фрактура крурис син. PCOM S82.70 Множествени счупвания на подбедрицата, закрито“, от които 20 000.00 лева-обезщетение за неимуществени вреди – причинени болки и страдания в резултат на претърпяно травматично увреждане на 03.02.2022 год., продължителното лечение и продължаващите болезнени симптоми в следствие на травмата, и сумата от 4188.61 лв., представляващи обезщетение за имуществени вреди-изразходвани средства за медицински консумативи и медикаменти, за проведеното му оперативно лечение и следоперативно възстановяване, в следствие на травмата, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането-03.02.2022г., до окончателното плащане. Претендира и присъждане на разноски.

В срока за отговор на исковата молба е депозиран такъв от ответната община, в който се изразява становище за допустимост, но неоснователност на предявените искове.

Излагат се твърдения, че ищецът депозирал пред общ. Сапарева баня покана за доброволно плащане, но не съдействал на общината да изясни случая от фактическа и правна страна, с цел постигане на извънсъдебно споразумение. Счита, че не е ясно чия собственост е паркирания на тротоара автомобил, който се наложило ищецът да заобиколи, вследствие на което станало подхлъзването. Също така не е изяснен точния адрес, където е станала злополуката, нито дали е подаван сигнал до телефон 112 и дали е изпращана

линейка от ЦСМП. Оспорва твърденията на ищеца, че улица „Здравец“ в с. Овчарци на 03.02.2022г. не е била почистена от сняг. Излага съображения и за прекомерност на претендирания размер на обезщетение. Претендира разноски.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, в тяхната цялост, намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от представената с исковата молба Епикриза (л.16-л.17 от делото), издадена от УМБАЛ „Света Анна“ АД, гр. София, ищецът е постъпил на 03.02.2022г. по повод болка и патологична подвижност в лява подбедрица, след злополука, случила се на същата дата, докаран от екип на ЦСМП. Направени са необходимите изследвания, вкл. и рентгенография, която е установила дислокационна полифрагментна спираловидна фрактура на дистална тибия и фибула на лява подбедрица. Поставена е диагноза: „Фрактура крурис син. RCOM S82.70 Множествени счупвания на подбедрицата, закрито“. Приет е за оперативно лечение и е извършена е оперативна интервенция: открито наместване на фрактура с вътрешна фиксация на тибия и фибула. Изписан е на 09.02.2022г., с препоръки за хранителен и двигателен режим и медикаментозно лечение в дома; конците да се свалят на 15-тия следоперативен ден; назначена е антикоагулантна профилактика до 30-тия следоперативен ден; препоръчано му е да ходи с две помощни средства без да натоварва оперирания крайник.

Ищецът е представил и осем броя болнични листи (л.8-л.15 от делото), видно от които е бил в отпуск по болест до 19.09.2022г. включително (общо 229 дни).

Представил е и 12 бр. фактури (л.18-л.29 от делото), видно от които е направил разходи за медицински консумативи и медикаменти по повод злополуката, в размер на общо 4188.61 лв.

С отговора на исковата молба ответникът е представил неотнормирани към предмета на делото писмени доказателства по повод водени между страните преговори за извънсъдебно уреждане на спора.

От заключението на вещото лице д-р В. Н. по назначената и изслушана съдебно-медицинска експертиза, се установява, че при инцидент на 03.02.2022г. ищецът е получил следните травматични увреждания: Многофрагментни размествени фрактури на двете кости (тибия и фибула) на лява подбедрица в долната ѝ трета.

Тези увреждания водят до трайно (с продължение над един месец) затрудняване на движенията на левия долен крайник, както и до по-продължителни болки и страдания.

Травмата е получена от действие на твърд тъп предмет и отговаря да е получена по времето и начина, описани в исковата молба - подхлъзване и падане върху твърда заледена повърхност (пътно платно), при което в резултат на рязко сгъване и усукване на крака в долната част на подбедрицата и натиска от тежестта на тялото се чупят костите – индиректен тип фрактури.

При благоприятно протичащ възстановителен процес (в случая от материалите по делото и прегледа не се установяват данни за усложнения и др.) този тип увреждания (фрактури на двете кости на подбедрицата в областта на диафизите) подлежат на пълно възстановяване (зарастване на костите и отзвучаване на болките) за срок от около 6-8 до около 8-10 месеца. По наличните по делото данни и данните от прегледа, се установява, че този срок в случая е бил около 8-9 месеца.

Към настоящия момент ищецът е практически възстановен-с напълно възстановени функции на крайника и липса на спонтанни и при обичайни действия болки. Възможно е при по-изразени физически натоварвания, „промяна на време“ и др. при същия да се появяват епизодично болкови усещания, които не биха имали съществено практическо значение за качеството му на живот.

Така установените увреждания обичайно самостоятелно не водят до някакво влошаване на общото здравословно състояние на пострадалия; категорично водят до значими нарушения в режима на работа и живот и свързан с това дискомфорт, както и до по-продължителни, а в началото и по-интензивни, болки и страдания - в период от около 1,5-2 месеца след травмата се налага обездвижване на пострадалия с невъзможност за придвижване и силно затруднено самообслужване; в следващите няколко месеца започва раздвижване и придвижване с помощни средства, като в този период пострадалият е неработоспособен и също със затруднено самообслужване, до постепенното възстановяване

на движенията на крайника; през целия този период до пълното му възстановяване изпитва и болки и страдания: по-интензивни в началото след травмата и до около първата половина на възстановителния период, постепенно отслабващи и изчезващи в края му.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства, посредством разпита на свидетелите Г. С. Г. (чичо на ищеца), Н. Й.а Г.а (съпруга на ищеца), С. Кирилов К. /Заместник-кмет на общ. Сапарева баня), Калин Стоянов /бивш служител на ответното дружество/, М. Й. П. и Р. Д. П..

Свидетелят Г. Г. дава показания, че на 03.02.2022г. си бил вкъщи, когато дошъл съседът му-свидетелят М. П., за да му каже, че Н. Г. си е счупил крака и да го помоли за помощ. Отишли заедно на улицата, където свидетелят видял, че Н. лежи на земята, а кракът му е усукан на една страна. Друг съсед-свидетелят Р. П.-бил застанал да спира колите да не минават по улицата, защото има, наклон, видимостта е ограничена, а настилка е заледена и може да стане инцидент. Н. Г. изпитвал силни болки, кракът му се бил извъртял и не можел да се движи. Тримата свидетели решили да закарат ищеца в бърза помощ, тъй като времето било много студено, а линейката, освен че можела да се забави, можела и да забуксува на заледения път. Тъй като свидетелят Г. има високопроходим автомобил, тримата качили ищеца в автомобила и свидетелят Г. го закарал в ЦМСП-гр. Дупница. След като му направили рентгенова снимка, лекарят казал, че ищецът трябва да бъде закаран в болница в гр. София, понеже счупването е много тежко. Качили ищеца в линейка и го закарали за София.

Свидетелката Н. Г.а, чиито показания съдът прецени съобразно чл. 172 от ГПК, предвид заинтересоваността ѝ от изхода на делото в полза на ищеца-неин съпруг, и намери за обективни и непротиворечащи на останалите събрани по делото доказателства, дава показания, че на 03.02.2022г. съпругът ѝ тръгнал към магазина, но след няколко минути ѝ се обадил по телефона свидетелят Г. Г. и ѝ казал, че кара Н. към спешното отделение, защото си е счупил крака. След няколко минути свидетелката отишла със своята кола до ЦСМП, където междувременно били подготвили съпруга ѝ да го закарат с линейка в гр. София, тъй като лекарите преценили, че счупването е много сериозно и се налага операция. Свидетелката се качила в линейката заедно със съпруга си, за да го придружи. Въпреки дадените му обезболяващи и фиксацията с лонгета, ищецът изпитвал силни болки, особено когато линейката мине през някаква неравност на пътя. Линейката транспортирала ищеца до спешното отделение на УМБАЛ „Св. Анна“ АД, гр. София, където съобщили на свидетелката, че се налага да го оперират, а на нея ѝ предписали какви медикаменти и консумативи да закупи от аптеката. На следващия ден оперирали ищеца, а свидетелката и децата им го посетили след операцията. Кракът му бил много подут, превързан с бинт, бил му поставен катетър. В началото ищецът бил обездвижен, не можел да става, бил с подлога. След операцията изпитвал постоянни болки, приемал силни обезболяващи на всеки четири часа. В болницата престоял седем дни, след което го изписали и се прибрал в къщи. Кракът му не бил гипсиран, но имал поставени метални импланти, за които ищецът заплатил около 4000.00 лв.

В къщи ищецът не могъл да се обслужва сам, налагало се постоянно да лежи.

Постепенно започнал да се придвижва с проходилка до банята, но много трудно. В продължение на два месеца не трябвало изобщо да стъпва на пострадалия крак, а храна, вода и всичко станало свидетелката му носила в леглото. В леглото бил с уринаторни торби, а по голяма нужда се придвижвал с проходилката и с помощта на свидетелката до тоалетната, но много бавно и мъчително. През целия възстановителен период приемал обезболяващи, отделно правили промивки със смрадлика, почиствали раните от операцията два пъти дневно, третирали ги с мехлеми. Един месец свидетелката била в болнични, но впоследствие напуснала работа, защото трябвало постоянно да се грижи за ищеца. Била неотлъчно до него в продължение на повече от два месеца. Около два месеца след операцията, лекарите казали на ищеца, че може да започва леко да стъпва на пострадалия крак, за да го раздвижва, но не можел да слиза по стълби и задължително с помощта на проходилка. На третия месец започнал да ходи с една патерица, а след петия месец започнал да се придвижва без патерица. Шест месеца ищеца бил в болнични, след което се пенсионирал, тъй като междувременно придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Към днешна дата ищецът е възстановен, но постоянно се оплаква от болки в крака, особено ако го натовари повече.

Свидетелите Р. и М. П.и, които са очевидци на инцидента, дават показания, че на 03.02.2022г., около обяд, ищецът се подхлъзнал и паднал на улицата, където двамата били в момента и разговаряли помежду си. Изтичали до него, той лежал на улицата и стенел от болка, а кракът му бил неестествено усукан. Свидетелят Р. П. застанал на завоя, за да спира движението, а свидетелят М. П. отишъл да извика свидетеля Г. Г., който разполага с високопроходим автомобил, за да закарат ищеца в болница. Качили го в колата, след което свидетелят Г. го закарал в ЦСМП. Свидетелите разказват, че улицата била много наледена, защото времето било много студено, а снегът не бил изчистен и не било опесъчено. На мястото на инцидента улицата е с голям наклон, много автомобили буксували на това място, вследствие на което неизчистеният сняг се превърнал в лед. Отделно от това не било опесъчено, а тротоарът, където имало такъв, не бил изчистен.

Съдът не кредитира показанията на свидетеля С. К.-заместник-кмет на общ. Сапарева баня, който разказва, че улиците в с. Овчарци на процесната дата били изчистени от снега и опесъчени, тъй като този свидетел е заинтересован от изхода на делото в полза на ответната община, а показанията му са в противоречие с показанията на останалите разпитани по делото свидетели, които дават показания за точно обратното-че нито в деня на инцидента, нито няколко дни преди това улиците не били изчистени и опесъчени, което превърнало утъпкания от боксуващите коли сняг в изключително хлъзгав и опасен лед.

Показанията на свидетелите Р. и М. П.и следва да се кредитират като логични, вътрешно непротиворечиви, кореспондиращи с останалите доказателства по делото и отразяващи непосредствени възприятия относно релевантите за спора обстоятелства. От същите се установява както конкретното място на инцидента, така и механизма на неговото настъпване-поради подхлъзване на заледен участък от пътното платно, поради невъзможност за придвижване по тротоара, който, дори и да е бил налице, също не е бил

изчистен от снега и зает от забуксували автомобили.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По правната си същност отговорността по чл. 49 ЗЗД е гаранционно-обезпечителна и настъпва, след като натовареното лице при или по повод на изпълнение на възложената му работа причини виновно вреди на пострадалия. Тази отговорност не произтича от вината на възложителя работата и затова няма място за презумптивна виновност и за нейното опровергаване. Лицето, което е възложило работата може да се освободи от отговорност, ако докаже, че прекият причинител на вредата не е действал виновно или тя не е настъпила от дейност, осъществявана при или по повод на възложената работа (така решение № 503 от 21.07.2010 г. по гр. д. № 1069/2009 г. на ВКС, ГК, III г. о.). Следователно предпоставките за ангажиране на отговорността по чл. 49 ЗЗД са следните: вреди, причинени на пострадалия (ищеца); причинна връзка между деянието и вредата; вредите да са причинени от лице, на което отговорният по чл. 49 ЗЗД (ответникът) е възложил работа; вредите да са причинени при или по повод на изпълнението на работата, възложена от ответника; работникът или служителят да има вина за причинените вреди. Съгласно чл. 45, ал. 2 ЗЗД вината се предполага до доказване на противното, т. е. в тежест на ответника е да обори законовата презумпция. Поначало не е нужно винаги да се доказва, че прекият причинител на увреждането е конкретно определено лице. Възложителят на работата отговаря и тогава, когато не може да се установи кой конкретно от работниците или служителите е причинил вредата (ППВС № 7/1959 г.).

Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 3, ал. 2, т. 1 ЗОС, вр. с § 7, т. 4 ПЗР ЗМСМА, улиците в рамките на населеното място, които не са част от републиканската пътна мрежа, представляват публична общинска собственост. Общината е длъжна да управлява предоставената и собственост, в т.ч. улиците в рамките на населеното място, в интерес на населението и с грижата на добър стопанин - чл. 140 КРБ и чл. 11, ал.1 ЗОС. Дължимата грижа в полза на териториалната общност включва както изграждане, ремонт и поддържане на улиците, така и полагане на грижи за чистотата им, в т.ч. снегопочистване и осигуряването на безопасно придвижване на пешеходци и возила.

Когато по силата на чл. 8 от Закона за нормативните актове, общинският съвет е възложил с наредба задълженията си за поддържане на чистотата на територията на съответната община на трети лица, каквито са специализирани предприятия, работещи по договор с общината и собствениците и ползвателите на имоти на територията на общината, то за вреди от техни противоправни действия или бездействия, отговорността е на общината - обективна, безвиновна, гаранционно-обезпечителна отговорност по чл. 49 ЗЗД вр. с чл. 45 ЗЗД. Общината разполага с възможност да уреди с договора за възлагане на работата на съответното предприятие санкции при неизпълнение на задълженията му, както и с възможност за санкции спрямо лицата, на които е възложила изпълнение на задължения по поддържане на чистотата на територията и, в т.ч. съставяне на протоколи и налагане на глоби на физически и юридически лица, отговорни за снегопочистване на тротоарните платна. За вреди от действията на изпълнителите на работата обаче отговаря общината, която е възложител на работата, длъжна да управлява имотите общинска собственост с грижата на добър стопанин и да осигурява нормални, безопасни условия на живот на гражданите на територията и.

Предвид изложеното, общината отговаря както за вреди, настъпили при движение на МПС поради непочистването от сняг и/или лед на улично платно, така и за вреди, причинени на пешеходец поради придвижването му непочистен тротоар. Общината отговаря на основание чл. 49 ЗЗД и за настъпили за пешеходеца вреди при придвижването му по пътното платно, когато ползването на тротоара не е била възможно. Съгласно чл. 108, ал. 1 ЗДП, пешеходците са длъжни да се движат по тротоара, но съгласно ал. 2, т.1 от същият текст на закона, пешеходците могат да се движат и по пътното платно, когато няма тротоар или е невъзможно той да бъде ползван. При непочистен от сняг и лед тротоар или при заемането му от паркирани коли в нарушение на чл. 94, ал. 3 ЗДП, правещо невъзможно ползването му за преминаване на пешеходци, то отговорността за вреди на пешеходец при движението му по пътното платно е на общината, която като собственик на имота има задължение за почистване на улиците, в т.ч. за предприемане на мерки за отстраняване на нарушенията, пречателстващи движението на пешеходците по тротоарните платна (Решение № 124/18.06.2019г., постановено по гр.д.№ 3057/2018г. на ВКС, IVг.о.).

Установените по настоящото дело факти, въз основа на събраните гласни и писмени доказателства сочат на еднозначния извод, че ищецът Н. Г. се е движел по пътното платно поради невъзможност за преминаване по тротоара, т.е. правомерно предвид текста на чл. 108, ал. 2, т.1 ЗДП. Ответната община не е изпълнила задълженията си по почистване на тротоара и уличното платно, доколкото, видно от показанията на свидетелите Г. Г., Р. и М. П.и, уличното платно не било почиствано от сняг не само в този ден, а и няколко дни преди това, както и не било опесъчено, вследствие на което и поради буксуването на автомобили в този стръмен участък, довело до превръщането му в изключително опасен и хлъзгав. Тротоарът, доколкото въобще съществува такъв в този участък от улицата, също не бил почистван от сняг в продължение на няколко дни, а освен това бил зает от автомобили, които поради хлъзгавостта на пътното платно, не могли да изкачат стръмния участък и били паркирани на тротоара и затрупани със сняг. Невъзможността на ищеца да се придвижи отстрани на пътното платно го е принудила да върви по улицата, където е станал инцидента. Установено е и че тези условия за придвижване на пешеходците не са били в резултат на извънредни събития, а поради неположена от Община Сапарева баня дължима грижа за снегочистване и осигуряването на безопасно придвижване на пешеходците. Претърпените от ищеца болки и страдания от падането, причинило и сериозни травматични увреждания, се явява пряка и непосредствена последица от противоправно бездействие както на лицата, на които дейността е била възложена пряко, така и на органи и служители на Община Сапарева баня, отговарящи за контрол на възложената дейност по снегочистването, поради което предявеният срещу Общината иск с правно основание чл. 49 ЗЗД вр. с чл. 45 ЗЗД, според настоящия състав, се явява доказан по основание. Ответникът и лицата, на които той е възложил да поддържат уличната инфраструктура, не са положили дължимата грижа, присъща на добрия стопанин, т.е. поведението на последните осъществява деликтния състав на чл. 45 ЗЗД противоправно бездействие, вреда и причинна връзка между поведението и вредата.

Размерът на обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост на основание чл. 52 ЗЗД. В ППВС № 4/68 г. е разяснено, че понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. Принципът на справедливост включва в най-пълна степен компенсиране на вредите на увреденото лице от увреждащото действие. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др. От значение са и редица други обстоятелства, които съдът е длъжен да обсъди и въз основа на оценката им да заключи какъв размер обезщетение по справедливост да присъди за неимуществени вреди. Такива факти, наред с изброените в Постановлението, са и продължителността на лечението и извършените медицински манипулации, перспективата и трайните последици, възрастта на увреденото лице и възможността да продължи трудовата си кариера и да се социализира, общественото и социално положение, икономическата конюнктура и др. Икономическото положение съставлява необходим ориентир за определяне на обезщетение, което да има на практика реална стойност. Изброяването не е изчерпателно и не може да бъде, доколкото във всеки случай се касае за различни относими обстоятелства и различни проявления на съответното увреждане и вредите от него.

В настоящия случай, от събраните по делото свидетелски показания и от заключението на вещото лице по назначената съдебно-медицинска експертиза, се установява, че в резултат на увреждането ищецът е търпял значителни физически болки и страдания, вследствие на получените многофрагментни размествени фрактури на двете кости (тибия и фибула) на лявата подбедрица в долната ѝ трета. В конкретния случай възстановителният период от травмата е продължил около осем-девет месеца, видно от заключението на вещото лице. Въпреки, че към настоящия момент ищецът е практически възстановен-с напълно възстановени функции на крайника и липса на спонтанни и при обичайни действия болки, според вещото лице е възможно при по-изразени физически натоварвания, „промяна на време“ и др. при същия да се появяват епизодично болкови усещания, които се потвърждават и от свидетелските показания на неговата съпруга.

Следва да бъдат съобразени вида и тежестта на телесното увреждане довело до значителни по сила и интензитет болки и страдания и невъзможност за самообслужване за продължителен период от време, зависимостта на ищеца от неговата съпруга за

задоволяване на ежедневните му елементарните му нужди от храна, вода, лекарства, придвижване до тоалетната, миене и т.н., принудителното обездвижване и неработоспособност, начина и обстоятелства, при което е получено увреждането; интензитета на понесените болки и страдания (физически и психически), вкл. от проведената оперативна интервенция и съпътстващия я болничен престой, последвалата рехабилитация и физиотерапия за раздвижването на пострадалия крак; проведения лечебен процес, неговата продължителност около шест месеца, включваща болнично лечение с проведена операция, имобилизация посредством поставени импланти; преживените неудобства в битов и психоемоционален аспект от наложителната чужда помощ при самообслужването през голяма част от лечебния процес, преживените негативни емоции, стрес и уплаха, които са обичайни за този вид инциденти, както и възрастта на пострадалия към датата на инцидента – 56 години, което сочи, че същият е в трудоспособна възраст. Причинената при падането болка е била със силно изразен характер, намалявала е много бавно с времето, а претърпените от ищец страдания са били силно изразени поради невъзможност за самостоятелно обслужване и придвижване през дългия период на възстановяване поради обездвижването. Целият възстановителен период е бил съпроводен със сериозни болки, приемане на медикаменти, в т.ч. обезболяващи, както и с негативни изживявания поради безпомощното му състояние. Липсват данни за значителни остатъчни увреди, освен споменатите болкови усещания при по-сериозно натоварване на пострадалия крак, както и такива за понесени болки и страдания над обичайните за периода на възстановяване и за раздвижване.

При съобразяване на изложеното относно характера и тежестта на увреждането на здравето на ищеца, претърпените от него болки от физическо естество след увреждането, периода и естеството на лечението, продължителността на търпените болки, причинените неудобства в битов и личен план, негативните емоционални изживявания като обичайни неимуществени вреди от такъв вид увреждане, както и съществуващите в страната обществено-икономически условия към момента на настъпване на вредите, настоящият съдебен състав намира, че с определянето на обезщетение в размер на 15 000.00 лева ще бъде постигнат справедлив баланс между претърпените вреди и паричното измерение на нуждата от обезвреда съобразно принципа, въведен в разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД. Поради това предявеният иск за обезщетяване на неимуществени вреди ще бъде уважен за сумата от 15 000.00 лв., ведно със законната лихва от датата на увреждането-03.02.2022 г. до окончателното му изплащане. Искът за разликата над тази сума, до предявения размер от 20 000.00 лева следва да се отхвърли като неоснователен.

Следва да бъде уважен изцяло искът за обезщетяване на претърпените от ищеца имуществени вреди в размер на 4188.61 лв. Вредите в посочения размер се претендират за направените от ищеца разходи за медицинското му лечение. По делото е безспорно установено, че в резултат на увреждането на ищеца му е проведено специфично оперативно и извънболнично лечение. Извършването на разходите за това лечение е доказано по делото с представените медицински документи и фактури, в които са описани закупените медицински консумативи и лекарствени средства и тяхната стойност. Общият размер на така направените разходи възлиза на сумата от 4188.61 лв., за които е безспорно, че са заплатени от семейството на ищеца за лечение на травмите от причиненото му от инцидента увреждане. В този смисъл, съдът приема, че търсените имуществени вреди са в причинна връзка с противоправното и виновно поведение на ответната община, тъй като ако не беше понесъл увреждането, ищецът не би претърпял имуществени загуби в размер на посочените по-горе разходи. Ето защо, претенцията за заплащане на обезщетение за имуществени вреди е доказана по основание и размер и следва да бъде присадена, ведно със законната лихва от датата на увреждането-03.02.2022 г. до окончателното плащане.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК, вр. с чл. 38, ал. 2 от ЗАДв., ответната община следва да заплати на упълномощения адвокат на ищеца адвокатско възнаграждение в размер на 2044.29 лв., съразмерно с уважената част от исковете. Ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметката на РС-Дупница държавна такса и възнаграждение за вещо лице по назначената СМЕ, съразмерно с уважената част от иска, в размер на общо 965.86 лв.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА **Община Сапарева баня**, с адрес: гр. Сапарева баня, ул. „Германея“ № 1, представлявана от Кмета Калин Гелев, **ДА ЗАПЛАТИ на Н. И. Г.**, ЕГН: *****, с адрес: ***, **сума в размер на 15 000.00 (петнадесет хиляди) лева, представляваща обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди – болки и страдания от претърпяно на 03.02.2022г. травматично увреждане, изразяващо се в множествени счупвания на двете кости на подбедрицата на левия крак, вследствие подхлъзване и падане на улица „Здравец“ в с. Овчарци, общ. Сапарева баня, обл. Кюстендил, както и сума в размер на 4188.61 лв. (четири хиляди сто осемдесет и осем лева и шестдесет и една стотинки), представляваща обезщетение за имуществени вреди-направени от ищеца разходи за лечение, в резултат на същото увреждане, ведно със законната лихва върху присъдените суми от датата на увреждането-03.02.2022г., до окончателното плащане, като ОТХВЪРЛЯ иска в частта за разликата над присъденото обезщетение за неимуществени вреди в размер на 15 000.00 (петнадесет хиляди) лева, до претендирания размер от 20 000.00 (двадесет хиляди) лева, като неоснователен.**

ОСЪЖДА **Община Сапарева баня**, с адрес: гр. Сапарева баня, ул. „Германея“ № 1, представлявана от Кмета Калин Гелев, **ДА ЗАПЛАТИ на адвокат Й. Й. Г.** от АК-Кюстендил, с адрес: гр. Дупница, ул. „Бенковски“ № 3, **възнаграждение в размер на 2044.29 лв. (две хиляди и четиридесет и четири лева и двадесет и девет стотинки),** съразмерно с уважената част от исковете, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, вр. с чл. 38, ал. 2 от ЗАдв., вр. с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

ОСЪЖДА **Община Сапарева баня**, с адрес: гр. Сапарева баня, ул. „Германея“ № 1, представлявана от Кмета Калин Гелев, **ДА ЗАПЛАТИ по сметката на РС-Дупница, сумата от общо 965.86 лв. (деветстотин шестдесет и пет лева и осемдесет и шест стотинки),** представляваща държавна такса и възнаграждение за вещо лице по назначената СМЕ, върху уважената част от иска.

Решението може да се обжалва пред Кюстендилски окръжен съд в двуседмичен срок от получаване на препис от него.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____